

Perde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Temmuz 2022

Düş salkımları örtüşen iç sesimle ve devasa yalnızlığımın tek tanığı yürekse çoktan kabullenmişken sanık sıfatını.

Üstü örtülü gülücüklerin.

Devşirmenler ve hikmeti evrenin.

Kuşağım sıkı kursağım boş kulum hem nadide hem boşluktan ibaret.

Hoşluğun müdavimi ise yürek, kazdığım toprak kandığım her söz her insan ve karambole giden ömür.

Tedirginliğin lahzasında saklı salkım söğüdüm ve dağınık varlığım dağlanmış sözcüklerim.

Ve yaşamak bir ritim bozukluğu künyemdeki ismi ve sicilimi temiz tutmak adına her gece temize geçiriyorum iç sesimi gün bitiminde belki de hayattır beni temize geçiren ve sarmalında duyguların hicvediyorum yaşadıklarımı bir o kadar hayallerimi.

Bununla sakit olsun, demenin de meali iken eksilmeyen şükür duygusu.

Bir yitimim ben bir de bitim.

Bildirdiklerim değil önem arz eden elbet söyleyeceğim şeylerin bende yarattığı o baskı.

Kaçıncı baskısı isem yaşamanın ve hüznün.

Dipçığı acıların teslimiyetim Rabbime ve tesirli olan duaların gücü güç bulduğum yine de anbean gücümün tükendiği.

Örtülü ödenek belki de gizin ihbarı.

Giyaabında duyguların sözcükler adeta bir ganimetmişçesine bulup sevdiğim ola ki harala gürele geçen hayatımı düzene sokma gayreti benimki ve işte tek tek dikiyorum söküklüklerini yüreğin bir enkaz addedilen varlığım ezkaza ermekse nihayete kursağımında kalan şeyler var bu bağlamda zaman tükenmeden ben tüketiyorum hayatı.

Bir mizansende saklıyım.

Horlandığım bazen.

Bir ateşim ben.

Harlandığım.

Suyu kesilmiş çeşme belki de ve elimde testi bekliyorum suyun dolmasını taşmasını akabinde testi fırlatıp yere başa alacağım hayatı.

Sıkı sıkı da tembihliyim güven duygum defalarca boş çıktığı için ama elimde olmadan veriyorum ellerine insanların sırlarımı.

Hangi rengin müptelasısın hangi göğün endamlı kuşağıdır söyle, belime sarılı şiirler sandığı.

Topla düşlerimi düştüğü yerden ya da ya da:

Topa tut bu sevgiyi.

Mabedinde saklı sırlar zarar ziyanla düş peşine karanlığın ve delip geç gözlerinle.

Hükmedene aşığım hancıya sevdalı bir yolcu...

Mademki sağdıciyım hayatın solumda saklı devasa bir açıda yerleşin nice acı ve mademki sevmenin

muhtırasını verdi Tanrı.
Süzülendir sözcükler gözlerimden.
Hüznümle dahi barışık bir o kadar hayal kırıklıklarına alışık.
Gün b/ölündü ve aşkın yitimi sözcükler öykündü gün ışığına.
Kasveti bıraktım.
Karanlığı aşkla aydınlattım.
Hazzım hazırdı mademki ben bir şiirdim şakıyan iç sesimle el ele ömrün dik yokuşlarında.
Rutubetli bu gün gönlüm.
Ruhumda saklı kavisler kimi yolsa kördüğüm.
Güleç yüzümü ihbar ettim dünden önce düne vardığımdaysa gün sonlandı bu sefer yaşlarımdı
kundaklanan yasadığım ve yaşadığım kadar hüznü kalbimi tek seven tek sahip çıkan.
Muteber olan elbet yaşamak muhatabımızsa duygular ve düşünceler bir de nadasa aldığım atıl yüreğim
atıl beynim.
Bazense otağ kurdum bulutlara.
Sonra uçtum ıssızlığın balta girmemiş umutlarına.
Pekişen iç sesim.
Paylaştığım kadar duygularımı.
Payıma düşünle razı geldiğim ve muhteşem bir farkındalık evrenin sunumu.
Kornişlerine tek tek taktım duygularımı ve sürtüştüğüm kadar kendimle perdeyi çektim gizin üstüne.
Perdelenmiş bir hayat mı yoksa perakende sevdiğim insanlar mı toptan vardığım İlahi Ateş bir
kıvılcımdan sıçrayan ve büyüyen devasa bir yangın.